

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

19/4, 20/4, 21/4 20:00

22/4 18:00

ΤΟΥ

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΗ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ

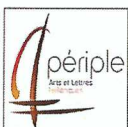
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΕΡΔΕΚΑ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

ΤΑΣΟΣ ΝΥΧΑΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

ΜΥΡΤΩ ΑΠΟΣΤΟΛΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ
ΛΙΤΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΕΛΗΣ
ΘΟΔΩΡΟΣ ΝΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΝΥΧΑΣ
ΤΑΣΟΣ ΝΥΧΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΠΑΥΛΑΚΑ
ΤΑΝΗ ΠΑΛΕΣΣΑ
ΚΙΜΩΝ ΣΤΑΝΟΥΔΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΩΤΗΡΧΟΣ
ΕΛΕΝΑ ΤΑΣΟΥΛΑ
ΛΙΛΙΑ ΦΩΤΙΔΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΟΥΔΗΣ

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Η Ομάδα μας από τη σύστασή της τον μακρινό Φεβρουάριο του 1984 ασχολήθηκε με συνέπεια με το ελληνικό έργο. Στο πλαίσιο αυτό παρουσιάστηκαν έργα από το αρχαίο κλασικό ρεπερτόριο, όπως οι *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη, έως το θέατρο νέων συγγραφέων της εποχής μας, όπως τα *Αζόριστα πιγούνια* του Γιάννη Τσίρου και *Μια τεράστια έκρηξη* του Βασίλη Μαυρογεωργίου, περνώντας από το θέατρο της Κρητικής σχολής, όπως ο *Ερωτόκριτος* του Κορνάρου, το θέατρο της αρχής του νεοελληνικού κράτους, όπως η *Βαβυλωνία* του Δ. Βυζάντιου και, φυσικά, το θέατρο καθιερωμένων συγγραφέων του 20^{ου} αιώνα, όπως οι *Φοιτηταί* του Ξενόπουλου, *Το όνειρο του Δωδεκάμερου* του Θεοτοκά, αλλά και έργα νεότερων όπως ο Ιάκωβος Καμπανέλλης, η Κωστούλα Μητροπούλου, ο Γιώργος Σκούρτης, ο Μανώλης Κορρές και πολλοί άλλοι. Καλύψαμε έτσι σχεδόν όλα τα είδη του θεάτρου, την κωμωδία, το δράμα, το κωμειδύλλιο, τη μουσική και μουσικοχορευτική κωμωδία, το παραμυθόδραμα, τη σάτιρα, την αλληγορία, το ρεαλιστικό και υπερρεαλιστικό θέατρο, το θέατρο ντοκουμέντο και τελευταία, τον μονόλογο.

Αυτή είναι η πρώτη μας ενασχόληση με αστυνομικό έργο τύπου «φιλμ νουάρ» και εδώ υπάρχει μια μικρή ιστορία: ο Άγγελος Τσιριμώκος, γιος του Γιάννη Μαρή, εγκαταστάθηκε στις Βρυξέλλες για να εργαστεί σε κοινοτική υπηρεσία, όπως τα περισσότερα μέλη της Ομάδας μας νωρίς τη δεκαετία του 1980. Ο ίδιος και η γυναίκα του Νίκη Θωμοπούλου είναι θερμοί υποστηρικτές της δουλειάς μας από τα πρώτα μας βήματα. Κατά καιρούς σε συναντήσεις μαζί τους έμπαινε δειλά το θέμα του ανεβάσματος κάποιου έργου του Γιάννη Μαρή. Παρότι ο Γιάννης Μαρής έχει γράψει και δύο θεατρικά έργα, το ενδιαφέρον της ομάδας μας ήταν η θεατρική παρουσίαση ενός αστυνομικού του έργου, μετά μάλιστα και την επιτυχή αναγέννηση του αστυνόμου Μπέκα. Όμως το εγχείρημα μιας διασκευής φαινόταν λίγο δύσκολο και μια τέτοια προσπάθεια πήγαινε όλο και πιο πίσω. Τελευταία υπήρξαν δύο ανεβάσματα αστυνομικών έργων του Γιάννη Μαρή: το *Έγκλημα στα Παρασκήνια* δραματοποιημένο και σκηνοθετημένο από την Κατερίνα Μπερδέκα και *Η Κυρία της Νύχτας* δραματοποιημένο και σκηνοθετημένο από την Φρόσω Λύτρα. Ο Άγγελος πρόθυμα μας έφερε σε επαφή με τις δύο δημιουργούς για τα περαιτέρω. Τελικά το κλασικό πια *Έγκλημα στα παρασκήνια* θεωρήσαμε ότι ταίριαζε περισσότερο στο δυναμικό της Ομάδας μας και αποφασίσαμε να το ανεβάσουμε.

Ελπίζουμε να σας ευχαριστήσει η επιλογή μας.

Η Ομάδα

Ο Γιάννης Μαρής, λογοτεχνικό ψευδώνυμο του Γιάννη Τσιριμώκου, γεννήθηκε στη Σκόπελο τον Ιανουάριο του 1916, όπου υπηρετούσε ο δικαστικός πατέρας του, Δημοσθένης Τσιριμώκος. Καταγόταν από γνωστή οικογένεια της Φθιώτιδας με παράδοση στο χώρο της πολιτικής. Ο πολιτικός Ηλίας Τσιριμώκος (μετέπειτα βουλευτής, υπουργός και πρωθυπουργός) ήταν δευτερός του εξάδελφος. Πέρασε τα παιδικά του χρόνια στη Χίο και στη Λάρισα, φοίτησε στη Νομική Σχολή της Θεσσαλονίκης και εργάστηκε στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος. Ανέπτυξε έντονη πολιτική δραστηριότητα και εντάχθηκε στον χώρο των σοσιαλιστών. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής ίδρυσε την Ένωση Λαϊκής Δημοκρατίας από κοινού με τους Ηλία Τσιριμώκο και Σταύρο Κανελλόπουλο, στις οποίες το δημοσιογραφικό όργανο «Μάχη» διετέλεσε αρχισυντάκτης ενώ αργότερα προσχώρησε στο ΕΑΜ. Θα εργαστεί στις εφημερίδες «Προοδευτικός Φιλελεύθερος», «Ελεύθερος Λόγος», «Νέα Γραμμή», «Αθηναϊκή» για να καταλήξει τελικά στο συγκρότημα Μπότση («Ακρόπολις», «Απογευματινή», περιοδικό «Πρώτο»). Μετά τις αποκαλύψεις που κάνει η εφημερίδα «Μάχη» για τη Μακρόνησο θα διωχθεί και θα φυλακιστεί. Αποφυλακίστηκε με παρέμβαση της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και του Αλέξανδρου Σβάλου.

Ξεκίνησε το συγγραφικό του έργο στις αρχές της δεκαετίας του '50 δημοσιεύοντας σε συνέχειες στο εβδομαδιαίο περιοδικό «Οικογένεια» το μυθιστόρημά του *Έγκλημα στο Κολωνάκι* (1953), με το οποίο και καθιερώθηκε ως ένας από τους πρώτους συγγραφείς αστυνομικού μυθιστορήματος. Το μυθιστόρημά του αυτό, που εκδόθηκε κανονικά λίγο αργότερα από τις εκδόσεις Ατλαντίς, θα γνωρίσει τεράστια επιτυχία και έξι χρόνια αργότερα (1959) θα μεταφερθεί με παρόμοια επιτυχία στον κινηματογράφο. Συνεχίζει να γράφει ακούραστα για 25 και πλέον χρόνια αφήνοντας πίσω του πλειάδα αστυνομικών μυθιστορημάτων, περίπου είκοσι σενάρια και δύο θεατρικά (*Ο κύριος 5%*, που πρωτοπαρουσιάστηκε από το θίασο του Ντίνου Ηλιόπουλου και *Ποιος είναι ο Λύσανδρος*, που πρωτοπαρουσιάστηκε από το θίασο των Ευθυμίου - Μαυροπούλου - Παπαγιαννόπουλου, και τα δύο σε συνεργασία με τον Δ. Κ. Ευαγγελίδη).

Ο Γιάννης Τσιριμώκος ήταν μέλος της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, της Εταιρίας Θεατρικών Συγγραφέων, καθώς και της Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου. Είχε λάβει μέρος σε δημοσιογραφικές αποστολές στην Κίνα, ΗΠΑ, Ρωσία, Ισπανία, Πορτογαλία, και ανατολικές Χώρες. Ήταν μόνιμος κάτοικος Αθηνών, ένθερμος οπαδός της ΑΕΚ και μιλούσε επίσης γαλλικά.

Υπήρξε πολυμαθέστατος και διέθετε το «χάρισμα του προφορικού λόγου», πήρε μάλιστα μέρος στο ρεπορτάζ για τη διαλεύκανση της δολοφονίας του ανεξάρτητου βουλευτή της αριστεράς Γρηγόρη Λαμπράκη.

Πέθανε στην Αθήνα στις 13 Νοεμβρίου 1979.

Αν και εμπορικά επιτυχημένος και δημοφιλής, ο Γιάννης Μαρής υπήρξε παραγνωρισμένος από τους κριτικούς της εποχής του.

Η ενασχόλησή του με το είδος του αστυνομικού μυθιστορήματος, που εντασσόταν από τους τότε κριτικούς στην παραφιλολογία, του στέρησε την αναγνώριση ως μεγάλου συγγραφέα. Πολλά χρόνια μετά αναγνωρίστηκε ως κλασικός. Δημιουργός του θρυλικού χαρακτήρα *Γεωργίου Μπέκα*, χάρισε στην Ελληνική λογοτεχνία έναν ήρωα εφάμιλλο του Μεγκρέ.

Τα μυθιστορήματά του διαδραματίζονταν συχνά σε κοσμοπολίτικα μέρη με ήρωες εφοπλιστές, βιομηχάνους και καλλιτέχνες. Ο απλός κόσμος ήταν πάντα σε δεύτερη μοίρα, ενώ η αστυνομική πλοκή και το μυστήριο ήταν το πρόσχημα για να κερδίσει την προσοχή του αναγνώστη. Το πραγματικό ενδιαφέρον του ήταν η δημιουργία ατμόσφαιρας και οι ανθρώπινες σχέσεις. Η επιτυχία των μυθιστορημάτων, που πουλούσαν εκατοντάδες χιλιάδες αντίτυπα, οδήγησε στη δημιουργία σχολής συγγραφέων και μιμητών.

Πολλά από τα έργα του μεταφέρθηκαν στον κινηματογράφο, τόσο από τον ίδιο, όσο και μετά τον θάνατό του, δημιουργώντας έτσι το αντίστοιχο του *φιλμ νουάρ* στο Ελληνικό σινεμά. Μερικές επίσης από τις πιο επιτυχημένες τηλεοπτικές σειρές τόσο της κρατικής όσο και της ιδιωτικής τηλεόρασης βασίστηκαν σε έργα του. Μεταξύ άλλων ιδιαίτερα επιτυχημένη θεωρήθηκε η τηλεοπτική μεταφορά του βιβλίου του *Η εξαφάνιση του Τζων Αυλακιώτη* που διασκεύασε ο συγγραφέας Γιάννης Κανδήλας και προβλήθηκε στην ΕΤ1 το 1985. Η σειρά παρουσιάστηκε αρκετές φορές σε επανάληψη. Πολλά βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε ξένες γλώσσες.

Ο Γιάννης Μαρής

**Ο γιος του Γιάννη Μαρή, Άγγελος Τσιριμώκος
μιλάει για τον πατέρα του (Λαμπρινή Κουζέλη,
«ΤΟ ΒΗΜΑ»: 17/04/2011)**

Ο γιος του συγγραφέα Γιάννη Μαρή αποκαλύπτει σημαντικές στιγμές από τη ζωή του πατέρα του: Όταν ήμουν πολύ μικρός νόμιζα ότι υπάρχουν τρία είδη γραμμάτων: τα κεφαλαία, τα μικρά και τα γρήγορα. Αυτά ήταν τα γράμματα του πατέρα μου. Ήταν πολύ δυσανάγνωστα και όταν τον ρωτούσα τι γράμματα είναι αυτά, μου έλεγε "γρήγορα" λέει ο Άγγελος Τσιριμώκος για τον πατέρα του Γιάννη Τσιριμώκο, γνωστότερο ως Γιάννη Μαρή και εισηγητή της αστυνομικής λογοτεχνίας στην Ελλάδα. Μόνιμος κάτοικος Βρυξελλών από τη δεκαετία του 1980, όπου εργάζεται ως μεταφραστής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο Άγγελος Τσιριμώκος βρέθηκε την περασμένη εβδομάδα στην Αθήνα για να παραστεί στην ημερίδα της Ελληνικής Λέσχης Συγγραφέων Αστυνομικής Λογοτεχνίας που ήταν αφιερωμένη στον πατέρα του. Τον συναντήσαμε στο πατρικό του σπίτι, στην πλατεία Κολιάτσου, και μας ξενάγησε στο γραφείο του Μαρή, που «είναι σχεδόν όπως το άφησε» όταν πέθανε το 1979.

Δραστήριος δημοσιογράφος και παραγωγικότατος συγγραφέας, ο Γιάννης Τσιριμώκος συνταξιοδοτήθηκε μόλις έναν χρόνο πριν από τον θάνατό του. Στα παιδικά του χρόνια ο Άγγελος θυμάται ότι ο πατέρας του «ήταν πάντοτε πολύ απασχολημένος». Συνεργάτης πολλών εφημερίδων στη διάρκεια της καριέρας του, της «Μάχης», του «Ελεύθερου Λόγου», της «Αθηναϊκής» και αργότερα της «Ακροπόλεως» και της «Απογευματινής», σε διάφορα πόστα, έλειπε πολλές ώρες από το σπίτι. «Τότε δεν καταλάβαινα τι δουλειά έκανε στην εφημερίδα, διότι έκανε πολλές δουλειές και δεν ήταν όλα τα κείμενά του ενυπόγραφα. Όταν ήμουν πολύ μικρός έκανε και τυπογραφείο, επιμέλεια δηλαδή, και γύριζε στη μία και στις δύο το πρωί. Μεγάλωσα με το "Σζςς, ο μπαμπάς γύρισε πολύ αργά και κοιμάται". Ο ύπνος του πατέρα μου ήταν ιερός και προσέχαμε όλοι να μην τον ταραξουμε». Όταν ξυπνούσε έγραφε πυρετωδώς, συντροφιά με ένα πακέτο τσιγάρων Άσος και ένα τσάι «καφέδες έπινε πολλούς στην εφημερίδα». Έγραφε πάντοτε στο χέρι με μπλε στυλό Bic- δεν χρησιμοποιούσε ποτέ γραφομηχανή. «Όταν έγραφε όμως σενάριο για ταινία, προσλάμβανε μια εκπαιδευμένη δακτυλογράφο και της υπαγόρευε το κείμενο, επειδή έπρεπε να είναι γραμμένο βάσει συγκεκριμένων τεχνικών προδιαγραφών».

Στην πλάτη του γραφείου η βιβλιοθήκη φιλοξενεί τα βιβλία του Μαρή και της συζύγου του, της μεταφράστριας Αθηνάς Ζαφειρίου. Σε πολλά, τα αρχικά εξώφυλλα έχουν αντικατασταθεί από δερμάτινη βιβλιοδεσία που στο κάτω μέρος της ράχης φέρει τα αρχικά του: Ι. Τ. Στη βιβλιοθήκη στον τοίχο δεξιά βρίσκονται αραδιασμένες φωτογραφίες της οικογένειας. «Δεν είχε καθόλου προσωπικά αντικείμενα και ενθύμια από την παιδική του ηλικία όταν παντρεύτηκε τη μητέρα μου, είχε μονάχα ένα πακετάκι με πέντε- δέκα φωτογραφίες». Ανάμεσα σε αυτές και μία που κάποιος έβγαλε στον «Γιάννη του Βουνού» στην Κατοχή, στα χρόνια της αντίστασης του ΕΑΜ.

Γόνος της πολιτικής οικογένειας των Τσιριμώκων από τη Φθιώτιδα, δεύτερος εξάδελφος του γνωστού πολιτικού και μετέπειτα πρωθυπουργού Ηλία Τσιριμώκου, με τον οποίο ήταν στενά δεμένοι, πλαισίωσε με άλλους το κόμμα της Ένωσης Λαϊκής Δημοκρατίας που ίδρυσε ο Ηλίας με τον Αλέξανδρο Σβώλο το 1941, το μετέπειτα Σοσιαλιστικό Κόμμα- ΕΛΔ. Ο ίδιος όμως μετά τον πόλεμο δεν ασχολήθηκε ενεργά με την πολιτική. «Αφενός διότι έκανε οικογένεια και αποφάσισε να μαζευτεί» λέει ο Άγγελος, «αφετέρου γιατί είχε απογοητευτεί από τις εξελίξεις. Σοσιαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα δεν υπήρχε πια». Οι επαφές με τους παλιούς συντρόφους όμως συνεχίζονταν. Οι επισκέψεις στον Αλέξανδρο και στη Μαρία Σβώλου ήταν συχνές. «Η μητέρα μου έλεγε πως ό,τι ήξερε από πολιτική το έμαθε από τις κουβέντες που άκουγε στο σπίτι του Σβώλου».

Στις φιλικές συναντήσεις στο σπίτι του Μαρή ο Άγγελος ρουφούσε τις κουβέντες των μεγάλων: «Μου άρεσε να κάθομαι και να ακούω όσα έλεγαν. Μπορεί η κουβέντα να ξεκινούσε από τον καιρό, αλλά κατέληγε πάντοτε στο πώς τα έκανε θάλασσα η Αριστερά στην Ελλάδα, γιατί έχασε ενώ δεν θα μπορούσε να είχε χάσει». Ανάμεσα στους φίλους η συγγραφέας Άλκη Ζέη, συμμαθήτρια και στενή φίλη της Αθηνάς Ζαφειρίου, και η αδελφή της Ελένη Κόκκου, στο πατρικό των οποίων η Αθηνά γνώρισε τον Γιάννη Μαρή. Τότε βέβαια δεν λεγόταν ακόμη Μαρή. «Το ότι υιοθέτησε φιλολογικό ψευδώνυμο μου φαινόταν φυσικό. Γιατί όμως Μαρή και όχι κάποιο άλλο; Κάποτε τον ρώτησα. Μου απάντησε ότι ούτε ο ίδιος ήξερε, ίσως όμως υποσυνείδητα είχε κάποια σχέση με το γεγονός ότι η μητέρα του ήταν το γένος Μακρή» «Με αυτό υπέγραφε όταν πρωτοδημοσίευσε σε συνέχειες το "Εγκλημα στο Κολωνάκι" στο περιοδικό "Οικογένεια". Ίσως φοβόταν ότι δεν θα ήταν καλό και δεν ήθελε να εκτεθεί ως Τσιριμώκος.

Ο Γιάννης Μαρήs με το γιό του, Άγγελο.

Το περιοδικό έκλεισε προτού ολοκληρωθεί το αφήγημα, αλλά έφτασαν τόσα γράμματα στη σύνταξη ρωτώντας ποιος ήταν ο δολοφόνος που κατάλαβε ότι το μυθιστόρημα είχε επιτυχία, και το εξέδωσε σε βιβλίο». Έκτοτε η επιτυχία ήταν δεδομένη. Ένωθε να τον εκτιμούν. «Είχε το αίσθημα ότι είχε δουλέψει σκληρά και είχε ανταμειφθεί γι' αυτό. Δεν άκουσα ποτέ να εκφράζει πικρία ή ενόχληση από δυσμενή κριτική, εκτός από μία φορά, όταν κάποιος είχε γράψει ότι τα βιβλία του είναι για την τουαλέτα». Ο ίδιος θεωρούσε ότι τα κείμενά του εντάσσονταν στη λεγόμενη «λαϊκή λογοτεχνία». «Είχε επίγνωση ότι έγραφε για να είναι δημοφιλής. Δεν επεδίωκε την εκζήτηση, έγραφε για να διαβάζεται από ευρύτερο κοινό και ήθελε -τον είχα ακούσει να το λέει- να γίνεται προσιτός στον λαό και, ει δυνατόν, να τον "ανεβάζει" και λίγο, να μαθαίνει κάτι από το έργο του. Αυτή βεβαίως ήταν η άποψή του για τον ρόλο της λογοτεχνίας γενικά, όχι μονάχα για το δικό του.

Τα μυθιστορήματά του τα αγάπησαν πολλοί και για τα ελληνικά τους. «Υπήρξαν επανειλημμένως ξένοι που έμεναν στην Ελλάδα και είχαν διαβάσει τα βιβλία του επειδή κάποιος τούς τα σύστησε ως καλό δείγμα ελληνικών για όποιον θέλει να μάθει τη γλώσσα. Διότι, μπορεί ο Καζαντζάκης να είναι 100 φορές μεγαλύτερος συγγραφέας από τον πατέρα μου, αλλά κάποιον που μαθαίνει ελληνικά, αν ξεστομίσει σε μια προφορική

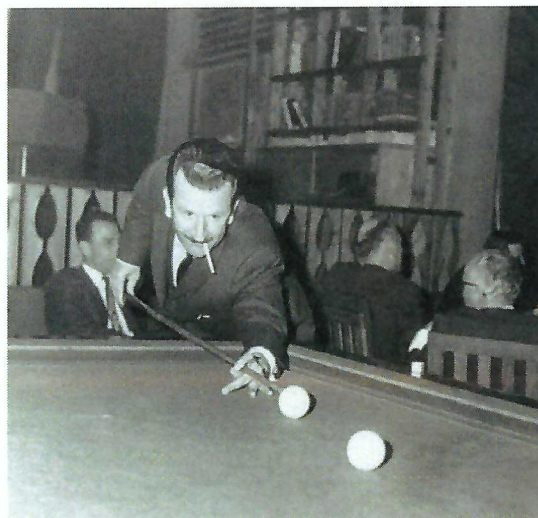

Ο Γιάννης Μαρής με το γιό του Άγγελο στο γραφείο του σπιτιού του.

συζήτηση λέξεις που διάβασε στον Καζαντζάκη, θα τον κοιτάζουν σαν περίεργο ζώο. Τα ελληνικά του πατέρα μου ήταν τα ελληνικά που ομιλούνταν στην Αθήνα του '50 και του '60». Ορισμένοι από τους αλλόγλωσσους αναγνώστες του μετέφρασαν βιβλία του και τα πρότειναν σε εκδοτικούς οίκους του εξωτερικού. Κυκλοφορεί μονάχα ένα έργο του Μαρή στα εβραϊκά, τρία στα ρουμανικά και το «Καλοκαίρι του φόβου» στα βουλγαρικά. «Έχω ακόμη τα δακτυλόγραφα τέτοιων μεταφράσεων. Δεν κατάφερε κανείς να πείσει εκδοτικούς οίκους μεγάλων γλωσσών να τα εκδώσουν».

Ευπροσήγορος και απολαυστικός ομιλητής, ο Μαρής ήταν περιζήτητος σε συντροφιάς. Όσο για την ευρυμάθειά του, αυτή ήταν εντυπωσιακή, λένε όσοι τον γνώριζαν. Άκουγε πολύ ραδιόφωνο, αλλά φιλόμουσος δεν ήταν. Αγαπούσε όμως τη ζωγραφική. Σηκώνοντας το βλέμμα από το γραφείο του, έβλεπε απέναντι, πάνω από το τζάκι, την «Ελληνίδα χωρική» του Αλέκου Κοντόπουλου, δώρο του καλλιτέχνη στον φίλο του Γιάννη Μαρή- είχε φιλοτεχνήσει μάλιστα πολλά από τα εξώφυλλα των βιβλίων του για τη λευκή σειρά των εκδόσεων Ατλαντίς τη δεκαετία του 1970. Ο Μαρής λάτρευε τον κινηματογράφο. «Επειδή ως δημοσιογράφος είχε "ελευθέρas", πήγαινε να δει μια ταινία έστω και στο τέλος, για μισή ώρα, φεύγοντας από την εφημερίδα. Το 1978, όταν είχα επιστρέψει από τις σπουδές μου στην Αμερική για το στρατιωτικό μου στην Ελλάδα, είδαμε μαζί όλες τις ταινίες που κυκλοφορούσαν» θυμάται ο γιος του Άγγελος. Επιτέλους, λίγος χρόνος με τον πατέρα. Ο Μαρής είχε πάρει σύνταξη το φθινόπωρο της ίδιας χρονιάς.

Η φόρμα του αστυνομικού μυθιστορήματος ήταν για τον Μαρή το πρόσχημα για να αποδώσει την ατμόσφαιρα και τα ήθη της μεταπολεμικής Ελλάδας, αποτυπώνοντας τις εύθραυστες μετεμφυλιακές ισορροπίες σε ένα περιβάλλον κοσμοπολίτικο όπου το πολυτελές συναντάται με το λαϊκό. Έγραψε κοινωνικό μυθιστόρημα με στοιχεία ερωτικού θρίλερ, όπου παρελαύνουν «κακοί» μαυραγορίτες και δωσίλογοι, αλλά πολιτικό μυθιστόρημα δεν έγραψε. «Φιλοδοξούσε να γράψει με την ησυχία του, όταν θα έπαιρνε σύνταξη, ένα βιβλίο αστυνομικό μεν αλλά εμπνευσμένο από τις απόπειρες δολοφονίας κατά του Μακαρίου, βασισμένο σε ιστορικά τεκμήρια. Ήθελε επίσης να γράψει ένα μυθιστόρημα για την Αντίσταση όπως την είδε και την έζησε, και με βάση το αρχείο του Ηλία Τσιριμώκου που είχε παραλάβει, με τον αυτονόητο σχεδόν τίτλο "Η προδομένη Αντίσταση". Αυτά ήταν τα πιο σοβαρά βιβλία που θα έγραφε, αλλά δεν πρόλαβε να τα ξεκινήσει» λέει ο Άγγελος Τσιριμώκος. Χειρόγραφα δεν υπάρχουν. Σημειώσεις δεν κρατούσε», λέει ο Άγγελος.

Ο Γιάννης Μαρής σε στιγμές χαλάρωσης.

Έγκλημα στα παρασκήνια

του

Γιάννη Μαρή

Διασκευή: **Κατερίνα Μπερδέκα**

Σκηνοθεσία: **Τάσος Νυχάς**

Φωτισμοί: **Γιάννης Αμπαζής**

Επιμέλεια Κοστούμιών: **η Ομάδα και οίκος
COSTHEA**

Σαξόφωνο: **Νίκος Νυχάς**

Μακιγιάζ: **Τρις Ιωακειμίδου-Πατακιά**

Φροντίστριες σκηνής: **Αναΐς Νικολιάν/
Νικολέττα Σακαλίδου**

Αφίσα: **Μάνος Νυχάς**

Συμμετέχουν με αλφαβητική σειρά:

Μυρτώ Αποστολά
Απόστολος Ιωακειμίδης
Λίτα Καλογεροπούλου
Πάνος Μιχαλέλης
Θόδωρος Ντελόπουλος
Νίκος Νυχάς
Τάσος Νυχάς
Μαρία Πατακιά
Τάκης Πλέσσας
Κίμων Σπανούδης
Ανδρέας Στεμπίλης
Βαλεντίνα Στυλιανού
Ηλίας Σωτήρχος
Έλενα Τασιούλα
Λίλα Φωτίδου
Νίκος Χατζούδης

Από τις πρόβες: Λίτα Καλογεροπούλου, Πάνος Μιχαλέλης,
Απόστολος Ιωακειμίδης, Ανδρέας Στεμπίλης

Από τις πρόβες: Κίμων Σπανούδης, (με την πλάτη), Τάκης
Πλέσσας, Τάσος Νυχάς, Μαρία Πατακιά, Λίλα Φωτίδου,
Ανδρέας Στεμπίλης

Από τις πρόβες: όλη η ομάδα

Ο Γιάννης Μαρής δεν ήταν ο πρώτος της «αστυνομικής» λογοτεχνίας στην Ελλάδα. Ως πρώτος έχει καταγραφεί ο Αδριανός Μ. Ζερβός, κάτοικος Χαρράρ Αβησσυνίας με το έργο *Ένα τέχνασμα* στο περιοδικό «Ελλάς» στις 14 Φεβρουαρίου 1913.

Τον Δεκέμβριο του 1919 δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Σφαίρα» αστυνομικό ανάγνωσμα σε συνέχειες, αγνώστου συγγραφέα, με τίτλο *Ο Αθηναίος Φαντομάς*, με ήρωα τον γνωστό Αγρινιώτη Αστυνομικό διευθυντή των Αθηνών στο τέλος του 19 αιώνα, Δημήτριο Μπαϊρακτάρη.

Το πρώτο όμως ελληνικό μυθιστόρημα με αστυνομική πλοκή ήταν το *Εγκλημα του Ψυχικού*, του Παύλου Νιρβάνα, αν και παρωδία του είδους, μιας και ο ήρωας αυτοκατηγορούταν για ένα έγκλημα που δεν διέπραξε. Αυτό το «αθηναϊκόν μυθιστόρημα» δημοσιεύτηκε σε συνέχειες από τον Δεκέμβριο του 1927 ως τον Απρίλιο του 1928 στο περιοδικό «Θεατής».

Άλλος Έλληνας που έγραψε αστυνομικά αναγνώσματα ήταν ο αμερικανοτραφής Ορφέας Καραβίας, ο οποίος έγραψε στο «Εβδομάς» το 1932 μια σειρά διηγήματα πότε ως «Ορφ.Β.Καρ.» και πότε ως «Φέλιξ Καρ» με χώρο δράσης τη Νέα Υόρκη. Αργότερα, έγραψε τις περιπέτειες του αθέατου, αλλά πανταχού παρόντος, ντετέκτιβ Μάρτιν Μπεγκ. Στο περιοδικό «Μυστήριο» το 1935 δημοσιεύτηκε το πρώτο σχετικό μυθιστόρημα που είχε τίτλο *Ο άνθρωπος με το ξύλινο χέρι*.

Το πρώτο όμως «καθαρό» ελληνικό αστυνομικό μυθιστόρημα το έγραψε η Ελένη Βλάχου, η οποία, νεαρή ακόμα, 27χρονη, το δημοσίευσε σε συνέχειες από τον Ιανουάριο έως τον Μάρτιο του 1938, στην «Καθημερινή», την οικογενειακή της εφημερίδα. Ήταν *Το μυστικό της ζωής του Πέτρου Βερίνη*, είχε ήρωα τον ανθυπομοίραρχο Γρηγορίου, αλλά δεν εκδόθηκε ποτέ σε μορφή βιβλίου.

Στο περιοδικό «Μπουκέτο» εμφανίστηκε και ο πρώτος Έλληνας αστυνομικός ήρωας, μερικά χρόνια πριν από τον αστυνόμο Μπέκα του Μαρή. Ήταν ο «διάσημος Έλληνας ντετέκτιβ Μπίλλυ Γεράνης», αρχικά ενωματούχης της Χωροφυλακής στο Ε' αστυνομικό της Αθήνας και στη συνέχεια, μετά την ίδρυση της Αστυνομίας Πόλεων, αστυνόμος. Τις περιπέτειές του τις έγραφε ο Πέτρος Μακρυνός και ήταν έξι διηγήματα που δημοσιεύτηκαν σε δύο ή τρεις συνέχειες το καθένα από τον Ιούνιο ως τον Σεπτέμβριο του 1942.

Μετά την κατοχή κυκλοφόρησε το περιοδικό «ΠΑΜΕΜ» (ήτοι, Περιπέτεια, Αγωνία, Μίσος, Έρωτες, Μυστήριο), που δημοσίευε σε συνέχειες τις περιπέτειες του Ελληνοαμερικανού ντετέκτιβ Νίκ Βάλετ, τις οποίες έγραφε ο Γιάννης Καμπούρης.

Στις 13 Ιουλίου του 1952 ο Χρίστος Χαιρόπουλος, γιος του δημοσιογράφου Κωστή Χαιρόπουλου, δημοσιογράφος ο ίδιος, μα και συνθέτης οπερέτας, αλλά και ελαφρών τραγουδιών άρχισε να δημοσιεύει σε συνέχειες στην εφημερίδα «Εμπρός» τα *Καλλιστεία του θανάτου*, «ένα αριστουργηματικό αισθηματικό μυθιστόρημα, εμπνευσμένο από την πρόσφατη επικαιρότητα των καλλιστείων». Πράγματι εκείνη ήταν η πρώτη χρονιά που στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία» εκλέχτηκε Σταρ Ελλάς η Νταίζη Μαυράκη.

Ο Γιάννης Μαρής εμφανίστηκε το 1953 με το *Εγκλημα στο Κολωνάκι*.

Ο γιος του Γιάννη Μαρή, Άγγελος Τσιριμώκος, που κατοικεί στις Βρυξέλλες, έπειτα από 33 χρόνια δουλειάς ως μεταφραστής στο Συμβούλιο της ΕΕ, μας έγραψε με αφορμή το ανέβασμα θεατρικής διασκευής του μυθιστορήματος του πατέρα του "Εγκλημα στα παρασκήνια":

«Ευχαριστώ πολύ το «Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι», το σκηνοθέτη του Τάσο Νυχά και όλους τους συντελεστές της παράστασης, αλλά και την κα Κατερίνα Μπερδέκα, που τόσο πρόθυμα προσέφερε το προϊόν της παλιότερης εργασίας της για να γίνει αυτή η παράσταση.

Όταν ήμουν μικρός, τον πατέρα μου τον είχα από μία άποψη ως ... παράδειγμα προς αποφυγήν. Τον έβλεπα να γράφει πυρετωδώς στο γραφείο του, στο βάθος του σαλονιού, ή άκουγα να μου λένε «Σας.. Ο μπαμπάς γύρισε πολύ αργά από την εφημερίδα χτες το βράδυ και κοιμάται» και είχα αποκομίσει την εντύπωση ενός δυστυχισμένου ανθρώπου που σκοτώνεται στη δουλειά. «Δυστυχισμένου» ίσως όχι, γιατί ένιωθα πως τη δουλειά του την αγαπούσε, αλλά πάντως πνιγμένου, που ακόμα και την Κυριακή το βράδυ πήγαινε στην εφημερίδα και δεν μπορούσε να παραθερίσει μαζί μας το καλοκαίρι.

Και πράγματι, είναι απίστευτος ο όγκος της συγγραφικής του παραγωγής. Μέσα σε δεκαπέντε χρόνια, από το 1953 που ξεκίνησε με το «Εγκλημα στο Κολωνάκι», ως το 1968, που μείωσε το ρυθμό του, έγραψε σαράντα (!) αστυνομικά μυθιστορήματα και δεκαέξι σενάρια ταινιών, άλλα καινούργια και άλλα διασκευές μυθιστορημάτων του (τον θυμάμαι να φέρνει δακτυλογράφο στο σπίτι και να τα υπαγορεύει, διότι το σενάριο έχει ένα πολύ συγκεκριμένο σχήμα -- σκηνικές υποδείξεις αριστερά και διάλογοι δεξιά -- και διότι το φυσικό του γράψιμο ήταν πολύ δυσανάγνωστο). Στα επόμενα 11 χρόνια της ζωής του έγραψε άλλα έξι μυθιστορήματα καθώς και μια τηλεοπτική σειρά, και όλα αυτά επιπλέον της καθαυτή δημοσιογραφικής του εργασίας στις εφημερίδες του συγκροτήματος Μπότση («Ακρόπολις» και «Απογευματινή», και αρχισυνταξία του περιοδικού «Πρώτο» από το 1959 ως το 1969). Τα μυθιστορήματα τα έγραφε κατά το πλείστον σε συνέχειες για την εφημερίδα: μόλις από το 1958 άρχισε να τα εκδίδει εκ των υστέρων σε βιβλίο, κατά το πλείστον στις εκδόσεις «Ατλαντίς». (Τα τελευταία χρόνια, οι εξαιρετικές εκδόσεις «Άγρα» κυκλοφόρησαν ορισμένα έργα του, ανέκδοτα ως βιβλία ή προ πολλού εξαντλημένα.) Δεν είναι περιέργο ότι πάνω στη βιασύνη του συνέβη τουλάχιστον μια φορά να ... ξεχάσει το όνομα ενός από τους ήρωες και να χρειαστεί να δημοσιεύσει εκ των υστέρων διόρθωση («από τυπογραφικό λάθος, ο Νικολαΐδης ονομάστηκε Αγγελόπουλος στις τελευταίες συνέχειες»). Και η συνέχεια βέβαια έπρεπε οπωσδήποτε να δημοσιευτεί στην εφημερίδα της επομένης -- οπότε η εντύπωσή μου για το πυρετώδες γράψιμό του είναι βάσιμη.

Το «Εγκλημα στα παρασκήνια» είναι το δεύτερο μυθιστόρημα του Γιάννη Μαρή: πρωτοδημοσιεύτηκε σε συνέχειες στην «Απογευματινή» το 1954. Μια πρωταγωνίστρια δολοφονείται στο καμαρίνι της την ημέρα της πρεμιέρας. Ποιος είναι ο δολοφόνος και πώς διέφυγε ενώ η πόρτα του καμαρινιού της είναι κλειδωμένη από μέσα; Ελπίζω η παράσταση να σας κερδίσει και το μυστήριο να σας καθηλώσει στις θέσεις σας μέχρι το τέλος!»

Η ΤΑΙΝΙΑ «ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ»

Η ταινία «Έγκλημα στα παρασκήνια» ήταν η τέταρτη που γυρίστηκε σε σενάριο Γιάννη Μαρή, μετά τον «Άνθρωπο του τραίνου» (1958), «Έγκλημα στο Κολωνάκι» (1959) και «Ένας Έλληνας στο Παρίσι» (1960). Γυρίστηκε το 1960 και αποτελεί την πρώτη εμφάνιση του Ντίνου Κατσουρίδη ως σκηνοθέτη που ως τότε εργαζόταν ως μοντέρ και διευθυντής φωτογραφίας.

Η ταινία υποστηρίχτηκε από ηθοποιούς που μεσουρανούσαν την εποχή εκείνη στο ελληνικό κινηματογραφικό στερέωμα. Τον αστυνόμο Μπέκα υποδύθηκε ο Τίτος Βανδής ενώ το ρόλο του δημοσιογράφου Μακρή υποδύθηκε ο γοητευτικός ζεν-πρεμιέ της εποχής, Αλέκος Αλεξανδράκης και την εντυπωσιακή ηθοποιό Έλενα Παυλίδη η Μάρω Κοντού. Έπαιξαν επίσης η Ζωρζ Σαρρή στο ρόλο της Θάλειας Χαλκιά-που εκείνη τη χρονιά κέρδισε το βραβείο Β' γυναικείου ρόλου στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης- ο Χρήστος Τσαγανέας στο ρόλο του Βιομήχανου Καρύδη, η Αλίκη Γεωργούλη, ο Λαυρέντης Διανέλλος, ο Δημήτρης Νικολαΐδης, ο Δήμος Σταρένιος, ο Γκίκας Μπινιάρης, η Σαπφώ Νοταρά, η Έφη Μελά, ο Γιώργος Δαμασιώτης, ο Θανάσης Μυλωνάς, ο Βάσος Αδριανός, ο Γιώργος Μπέλλος και ο Βελισσάριος Κοντογιάννης. Η διεύθυνση φωτογραφίας ήταν του Αριστείδη Καρύδη-Φούξ που βραβεύτηκε στο φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (εξαιρετικά νυχτερινά πλάνα και παιχνίδια με τις σκιές και καταπληκτικά πλάνα της Αθήνας την ημέρα). Οι χορογραφίες ήταν του Γιάννη Φλερύ και η πρωτότυπη μουσική επένδυση του Μίμη Πλέσσα.

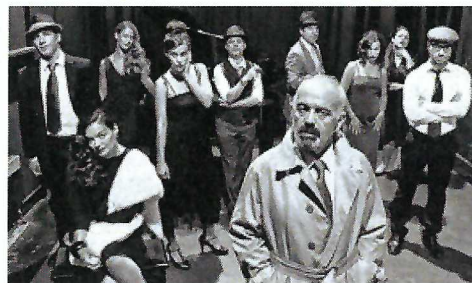

Η αφίσα στις εφημερίδες της εποχής.

Οι δραματοποιημένες παραστάσεις έργων του Γιάννη Μαρή.

Ο Γιάννης Μαρής έχει γράψει δύο θεατρικά έργα που περιγράφονται σε άλλη σελίδα στο βιογραφικό του. Μετά την επιτυχημένη 'αναβίωση' των έργων του κυρίως μέσω των περιπετειών του αστυνόμου Μπέκα στην τηλεόραση, καταγράφονται δύο προσπάθειες δραματοποίησης έργων του.

Η πρώτη στο «Από Μηχανής θέατρο», Ακαδήμου 13, Μεταξουργείο, όπου παρουσιάστηκε τον Νοέμβριο του 2012 το έργο του *Έγκλημα στα Παρασκήνια* σε θεατρική διασκευή και σκηνοθεσία **Κατερίνας Μπερδέκα** με βοηθό σκηνοθέτη την **Έφη Βλαχογιάννη** και Σκηνικά – Κοστούμια **Νίκου Αναγνωστόπουλου**, Φωτισμούς **Παντελή Μαντζανά**, Μουσική επιμέλεια **Δημήτρη Παπαλάμπρου**. Έπαιξαν οι ηθοποιοί: **Γιώργος Βουβάκης**, **Ερρίκος Λίτσης**, **Μαριάνθη Μπαϊρακτάρη**, **Αθηνά Μπερδέκα**, **Γωγώ Μπρέμπου**, **Κωνσταντίνος Μωραΐτης**, **Παναγιώτης Σακελλαρίου**, **Στράτος Σωπύλης**, **Καλλιόπη Τζεργμάνη**, **Αννα Ψαρρά**.

Φωτογραφία από το έργο στο «Από Μηχανής Θέατρο»

Τη διασκευή αυτή χρησιμοποίησε η Ομάδα μας προσαρμοσμένη στο δυναμικό της και τις δυνατότητές της για την δική της παράσταση. Απ' όσο γνωρίζουμε το έργο αυτό δεν έχει ξαναπαιχτεί από άλλη ερασιτεχνική ή επαγγελματική ομάδα.

Η δεύτερη αφορά την ομάδα «naan» που παρουσίασε το μυθιστόρημα του Γιάννη Μαρή, *Η κυρία της νύχτας* πρώτα σε μια παραδοσιακή αυλή στο Γκάζι το 2016 και στη συνέχεια το 2017 σε συνεργασία με τις «Θεατρικές Σκηνές» στο θέατρο ΚΙΒΩΤΟΣ σε Θεατρική μεταφορά και σκηνοθεσία **Φρόσως Λύτρα**, σκηνογραφία **Μανόλη Παντελιδάκη**, Μουσική **Μιχάλη Νιβολιανίτη** και **Αλέξανδρου Χρηστάρα**, Κοστούμια **Νίκου Χαρλαύτη**, χορογραφία **Αλέξη Φουσέκη**, φωτογραφία-μακιγιάζ **Αχιλλέα Χαρίτου**, σχεδιασμό φώτων **Σάκη Μπιρμπίλη**, και εικαστικούς καλλιτέχνες την **Έλενα Παπαδημητρίου** και **Βασίλη Πέρρο** και **Στέλιο Γαβαλά**. Έπαιξαν οι ηθοποιοί: **Λίνα Σακκά**, **Όθωνας Μεταξάς**, **Δημήτρης Γεωργαλάς**, **Αγησίλαος Αλεξίου**, **Στάθης Ματζώρος**, **Κωνσταντίνος Αρνόκουρος**, **Φανή Γέμπου**, **Κατερίνα Νικολοπούλου**, **Χριστόφορος Μπαρμπαγιάννης**, **Αλέξης Φουσέκης** και σε εμφάνιση έκπληξη, ο **Αλέξανδρος Ρήγας**. Οι άλλοι συντελεστές ήταν: Τραγούδι: **Φανή Γέμπου**, **Όθωνας Μεταξάς**, Χορός: **Αλέξης Φουσέκης**, **Αναστασία Κελέση**. Το έργο αυτό επίσης φαίνεται ότι δεν έχει ξαναπαιχτεί από άλλη ερασιτεχνική ή επαγγελματική θεατρική ομάδα.

Η Ομάδα

13

34 Χρόνια Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι

Τον Φεβρουάριο του 1984 ξεκίνησε η περιπέτεια του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου στις Βρυξέλλες (Atelier Théâtral Grec, Bruxelles) που συνεχίζεται έως σήμερα. Τότε Έλληνες υπάλληλοι των κοινοτικών οργάνων ίδρυσαν μια θεατρική ομάδα όχι μόνο από αγάπη για το θέατρο αλλά και από ανάγκη για μια αμεσότερη κοινωνική σχέση απαραίτητη στις συνθήκες ζωής των Βρυξελλών τα πρώτα χρόνια μετά την ένταξη. Αν και αποτελείται, κυρίως, από Έλληνες υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων, η ομάδα είναι ανοιχτή σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για το θέατρο. Άλλωστε δεν έχει καταστατικό, δεν έχει εκλεγμένα ούτε διορισμένα όργανα, δεν έχει οικονομική, πολιτική ή άλλη εξάρτηση. Ένας πυρήνας από το 1984 με πολλή προσωπική δουλειά και χωρίς καμιά εξωτερική ενίσχυση οικονομικής (προσπαθούμε να ισοσκελίζουμε τα έσοδα με τα έξοδα, χωρίς πάντα να το καταφέρνουμε) ή άλλης μορφής, με τη βοήθεια μόνο όσων συμμετέχουν κάθε φορά ενεργά καταφέρνει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις μιας κατ'εξοχήν ερασιτεχνικής ομάδας που είναι αναγκασμένη να λειτουργεί με αρκετούς περιορισμούς.

Το πρώτο έργο ανέβηκε τον Ιούνιο του 1985, αφού χρειάστηκε κάποιος χρόνος για τις απαραίτητες διαδικασίες για τη σταθεροποίηση της Ομάδας και την επιλογή του κατάλληλου έργου. Το έργο αυτό ήταν ένα άπαιχτο έως τότε έργο του Γιώργου Σκούρτη, *Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης* και ο συγγραφέας τίμησε με την παρουσία του την πρώτη αυτή ιστορική παράσταση. Από τότε η Ομάδα ανέβασε με τον αυθορμητισμό και τη δυναμική του ερασιτέχνη πολλά έργα του Ελληνικού ρεπερτορίου, από κλασικά όπως οι *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη έως σύγχρονα έργα νέων δημιουργών, όπως των Παλούμπη, Ηλιόπουλου, Δήμου, Στάικου, Μαυρογεωργίου.

Ένα σημαντικό μέρος της δουλειάς της Ομάδας αποτέλεσε το θέατρο «και για παιδιά και με παιδιά». Πολλές γενεές παιδιών από 5 ετών έως 17 πέρασαν από τη σκηνή του θεάτρου από το 1996 έως το 2008 και γαλουχήθηκαν στα μυστικά της εξαιρετικής αυτής τέχνης πλουτίζοντας τον εαυτό τους, αλλά και διασκεδάζοντας το κοινό των Βρυξελλών.

Η ομάδα μας συμμετείχε μέχρι σήμερα σε τέσσερα διαγωνιστικά Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου:

- Με το έργο *“Νταλικά”* της Κωστούλας Μητροπούλου στο Θεατρικό Διαγωνισμό του Δήμου Ιθάκης, το Σεπτέμβριο του 1987 και διακρίθηκε με το βραβείο της “καλύτερης παράστασης πρωτόπαιχτου έργου” (δεύτερο από πλευράς σπουδαιότητας) και το βραβείο Β΄ Γυναικείου ρόλου.

- Με το έργο *“Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;”* της Χρύσας Σπηλιώτη στο 30ό Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2014 και διακρίθηκε με το βραβείο Β΄ Γυναικείου ρόλου (για δύο μέλη μας), το βραβείο Μουσικής Επένδυσης και έπαινο Σκηνοθεσίας.

- Με το έργο *“Καπνοκράτωρ”*, του Ανδρέα Στάικου στο 5ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ιεράπετρας τον Οκτώβριο του 2015 και διακρίθηκε με το βραβείο Β΄ Γυναικείου ρόλου και έπαινο Α΄ Γυναικείου Ρόλου.

- Με το έργο *“Η κόμισσα της φάμπρικας”*, των Α.Γιαλαμά-Δ.Πρετεντέρη, στο 32ό Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2016 και διακρίθηκε με τα εξής βραβεία: Βραβείο Κοινού, βραβείο Α΄ Ανδρικού Ρόλου, βραβείο Β΄ Γυναικείου ρόλου, βραβείο Μουσικής Επιμέλειας και έπαινο ερμηνείας γυναικείου ρόλου. Η Ομάδα μας ήταν επίσης υποψήφια για το Βραβείο της Καλύτερης Παράστασης και το βραβείο Μουσικής Επιμέλειας.

Προηγούμενες παραστάσεις της ομάδας μας

- 1) *Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης*, του Γ. Σκούρτη, σε σκηνοθεσία Ειρήνης Χαλκιά, Ιούνιος 1985, Βρυξέλλες
- 2) *Εσωτερικάί Ειδήσεις*, του Μάριου Ποντίκα, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Απρίλιος 1986, Βρυξέλλες και Ιούνιος 1986, Λουξεμβούργο
- 3) *Εκκλησιάζουσες*, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιανουάριος 1987, Βρυξέλλες
- 4) *Νταλικά*, της Κωστούλας Μητροπούλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Σεπτέμβριος 1987, Ζάκυνθος και Οκτώβριος 1987, Βρυξέλλες
- 5) *Φαύστα*, του Μποστ, σε σκηνοθεσία Θόδωρου Αρβανίτη και Αντώνη Δαγκλίδη, Δεκέμβριος 1989, Βρυξέλλες
- 6) *Τα τέσσερα πόδια του τραπέζιού*, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Οικονομίδη, Νοέμβριος 1991, Βρυξέλλες
- 7) *Ο θάνατος του Περικλέους*, του Δ.Κορομηλά και *Αίτηση σε γάμο*, του Άντον Τσέχοφ, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 1992, Βρυξέλλες
- 8) *Θεσμοφορίζουσες*, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 1993, Βρυξέλλες
- 9) *Άντε Γεια*, του Θανάση Παπαγεωργίου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Απρίλιος 1994, Βρυξέλλες
- 10) *Ο τοπικός παράγων*, του Παναγιώτη Καγιά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Δεκέμβριος 1994, Βρυξέλλες
- 11) *Μάνα, μητέρα, μαμά*, του Γιώργου Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιούνιος 1995, Βρυξέλλες
- 12) *Ματίας ο Πρώτος*, της Άλκης Ζέη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 1995, Βρυξέλλες
- 13) *Το Ενυδρείο*, του Κώστα Μουρσελά, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιούνιος 1996, Βρυξέλλες
- 14) *Ο κήπος με τα χελιδόνια*, του Μπάμπη Τσικληρόπουλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιανουάριος 1997, Βρυξέλλες - Φεβρουάριος 1997, Λουξεμβούργο
- 15) *Ο Σιμυδαλένιος*, του Αλέξανδρου Αδαμόπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 1997, Βρυξέλλες.
- 16) *Ο μπαμπάς ο πόλεμος*, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Φεβρουάριος 1998, Βρυξέλλες
- 17) *Λόγω φάτσας*, του Γιώργου Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Φεβρουάριος 1999, Βρυξέλλες
- 18) *Αντζελίνα η Σταχτοπούτα*, της Κάμεν Ρονγέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 1999, Βρυξέλλες
- 19) *Χρυσοβεργαρίς και Ηλιοτάτη*, λαϊκό παραμύθι σε διασκευή και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2000, Βρυξέλλες
- 20) *Μπαμπάδες με ρούμι*, των Ρέπα-Παπαθανασίου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Δεκέμβριος 2000, Βρυξέλλες, Ιανουάριος 2001, Λουξεμβούργο
- 21) *Η τύχη της Μαρούλας και ο Μπάμπης Αινάρδος*, του Δ. Κορομηλά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2001, Βρυξέλλες
- 22) *Ο Μίδας έχει αυτιά γαϊδάρου*, του Μ.Κορρέ, σε σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη και σε συνεργασία με το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου, Νοέμβριος 2001, Βρυξέλλες
- 23) *Εκκλησιάζουσες ... σαν παραμύθι*, του Αριστοφάνη σε διασκευή Κάμεν Ρονγέρη και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2002, Βρυξέλλες
- 24) *Βαβυλωνία*, του Δημήτρη Βυζάντιου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2002, Βρυξέλλες
- 25) *Το Όνειρο του Δωδεκάμερου*, του Γεωργίου Θεοτοκά, σε διασκευή/ σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2003, Βρυξέλλες
- 26) *Το Λουμπάγκο*, του Μανόλη Κορρέ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2003, Βρυξέλλες
- 27) *Το κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων*, της Μυρτώς Κοντοβά, σε διασκευή/ σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2004, Βρυξέλλες

- 28) *Η αρπαγή της Πριγκίπισσας Αιώρας*, του Πασχάλη Τσαρούχα, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2005, Βρυξέλλες
- 29) *Ο Γενικός Γραμματεύς*, του Ηλία Καπετανάκη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά και σε συνεργασία με το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου, Ιούνιος 2005, Βρυξέλλες
- 30) *Η Φεγγαρολούλουδη*, σε διασκευή από τις "1000 και μια νύχτες" και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2006, Βρυξέλλες
- 31) *Τραγούδι για δύο*, της Νάνσυ Πασκάλ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2007, Βρυξέλλες
- 32) *Ψόφοι Κοριοί, Ο Φώντας, Το Υπόστεγο*, τρία μονόπρακτα του Μήτσου Ευθυμιάδη, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 2007, Βρυξέλλες
- 33) *Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας*, του Σαίξπηρ σε διασκευή Γιάννη Καλατζόπουλου και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Απρίλιος 2008, Βρυξέλλες
- 34) *Το Πέναλτι*, του Γιώργου Παλούμπη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Φεβρουάριος 2009, Βρυξέλλες
- 35) *Ερωτόκριτος*, του Βιτσέντζου Κορνάρου, σε διασκευή και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2009, Βρυξέλλες
- 36) *Μια συνάντηση κάπου αλλού*, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2010, Βρυξέλλες
- 37) *Εχθροί εξ αίματος*, του Αρκά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Δεκέμβριος 2010, Βρυξέλλες
- 38) *Ο Υπάλληλος*, του Μ. Χουρμούζη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Απρίλιος 2011, Βρυξέλλες
- 39) *Desperados*, του Γιώργου Ηλιόπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2011, Βρυξέλλες
- 40) *Τα λουλούδια στην κυρία Destiny*, μονόπρακτα του Άκη Δήμου, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2012, Βρυξέλλες
- 41) *Οι φοιτητάι*, του Γ. Ξενόπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2012, Βρυξέλλες
- 42) *Φουσκοθαλασσιές*, του Δημήτρη Μπόγρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Οκτώβριος 2013, Βρυξέλλες
- 43) *Αζύριστα πιγούνια*, του Γιάννη Τσίρου και *Ποιος ανακάλυψε την Αμερική* της Χρύσας Σπηλιώτη, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιανουάριος 2014, Βρυξέλλες. Το *Ποιος ανακάλυψε την Αμερική* παίχτηκε και στην Καρδίτσα και Σοφάδες Καρδίτσας, Μάρτιος 2014
- 44) *Μια τεράστια έκρηξη*, του Βασίλη Μαυρογεωργίου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Οκτώβριος 2014, Βρυξέλλες
- 45) *Αλμυρός Ουρανός* του Άκη Δήμου και *Καπνοκράτωρ* του Ανδρέα Στάικου, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά Μάιος 2015, Βρυξέλλες, Ο *Καπνοκράτωρ* παίχτηκε και στην Ιεράπετρα, Οκτώβριος 2015
- 46) *Η κόμισσα της φάμπρικας* των Α.Γιαλαμά-Κ.Πρετεντέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Δεκέμβριος 2015, Βρυξέλλες και Μάρτιος 2016 Μουζάκι Καρδίτσας και Καρδίτσα.
- 47) *Η ιστορία της αυτοθυσίας*, της Ομάδας του Skrow Theater, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Οκτώβριος 2016, Βρυξέλλες
- 48) *Μια Κομωδία*, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Φεβρουάριος 2017, Βρυξέλλες.
- 49) *Αντριάνα*, του Θανάση Παπαγεωργίου και *...και Ιουλιέτα* του Άκη Δήμου σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Οκτώβριος 2017, Βρυξέλλες.

Επικοινωνία :

Τάσος Νυχάς, τηλ. +32-2-725 05 62 και +32-496 55 72 75)

e-mail: tasos.nychas@gmail.com

Ευχαριστίες

Ευχαριστούμε τον πολυχώρο «ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ» και το «NEWSVILLE» για τη βοήθεια στην προώθηση της παράστασης